

τριωτισμού, τὴν θέρμην τῆς πίστεως, τὴν κραταιότητα τῶν κοινωνικῶν δεσμῶν, ἐνῶ ἐν τῷ φοβερῷ χωνευτηρίῳ τοῦ χρηματιστηρίου θὰ κατατακῶσιν ὅλα ἡμῶν τὰ αἰσθήματα, πᾶσαι ἡμῶν αἱ ἰδέαι, καὶ ἡ πίστις αὐτῇ, διὰ νὰ τὰ ἴδωμεν μετὰ μικρὸν μεταμορφωμένα εἰς λαχεῖα καὶ εἰς παιγνιόχαρτα.

Τότε, ἀλλὰ τότε μόνον, θὰ εὐρίσκητε ἀκόπως τὰ αἷτια τῶν καθημερινῶν θυμάτων τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τῆς κυβείας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ Πειραιεὺς ἦτο τὸ στάδιον τῶν ἐμπορικῶν τοῦ ἐπιχειρήσεων, ὁ Πειραιεὺς εἶνε ἤδη τὸ θέατρον τῶν παθολογικῶν τοῦ ἐπιχειρήσεων, ἀφ' ὅτου ὁ νοῦς τοῦ δυστυχοῦς ἐταξιδεύσεν εἰς τὴν σελήνην. Ὁμιλοῦμεν περὶ ἐμποροῦ τινὸς ἐν Πειραιεῖ, ὅστις ἔνεκα ἀτυχημάτων, ἅτινα ἔθετον ἴσως αὐτὸν εἰς δυσχερῆ θέσιν, ἀπέναντι τοῦ τραπεζίτου τοῦ κ. Σκουζέ, παρεφρόνησεν ἐσχάτως. "Ἐκτοτε περιέρχεται τὴν ἀγοράν, εἰσέρχεται εἰς τὰ καταστήματα, ἐρωτῶν περὶ τῆς τιμῆς διαφόρων πραγμάτων· ἡ θεὰ του εἶνε εὐπρεπής, ἡρεμὸς, καὶ αἱ ἐρωτήσεις του φυσικαί, οὐδεμίαν νύξιν δίδουσι περὶ τῆς καταστάσεώς του. Ἀλλὰ μόλις ἀπαντήσετε εἰς αὐτάς, ἡ ράχισ σας θὰ αἰσθανθῇ ὅλον τὸ βάρος τῆς παραφροσύνης του ἐν φοβερῷ ξυλοκοπήματι. Τοιοῦτοτρόπως τὴν ἔπαθεν εἰς πωλητῆς γάλων καὶ εἰς σαρδελοπώλης. Ἀλλοίμονον εἰς τὸν κ. Σκουζέν, ἐάν, παρουσιασθεὶς καμμὴν ἡμέραν εἰς τὸ γραφεῖον του, καὶ ἐδαφιαίως ὑποκλινόμενος, τὸν ἐρωτήσῃ «Πόσο ἔχει τὸ συνάλλαγμα». Ποὶς θὰ τὸν γλυτώσῃ ἔπειτα ἀπὸ τὰ χέρια του!

Ὑπὸ τὸ κράτος ἄλλης τρέλλας, ἀλλὰ θελκτικῆς ἐκείνης, τῆς ὁποίας τὸ γλυκὺ βάρος αἰσθάνεται τις οὐχὶ ἐπὶ τῆς ρά-

χεως, ἀλλ' ἐπὶ τῆς καρδίας, — ἡ σκηνὴ ἐπίσης ἐν Πειραιεῖ — συνητήθησαν, βλεμματεσκοπήθησαν, ἡννοήθησαν, ἡγαπήθησαν, καὶ ἀπήχθησαν ἀμοιβαίως ἡ θυγάτηρ κτηματίου, καὶ νέος τις, τοῦ ὁποίου ἀγνοοῦμεν τὸ ὄνομα. Ὁ τόπος ἐνθα συνεφώνησαν νὰ συναντηθῶσι, διὰ νὰ φύγωσιν εἰτα, εἶνε ἡ ρωμαντικὴ Πηγὰδα τοῦ Πειραιῶς. Ὁ πατὴρ τῆς κόρης, μετὰ πολλὰς ἐρεῦνας, κατόρθωσε χθὲς νὰ μάθῃ ὅτι νυμφεύονται περὶ τὴν ὥραν ἐκείνην· ἀλλ' εἰς τί μέρος διεπράττετο ὁ ὑμέναϊος, αὐτὸ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ ἀνακαλύψῃ. Διατί δὲν ἀπέστειλεν εἰς ἀναζήτησίν των... τὴν εὐλογίαν του; μόνη αὐτῇ θὰ ἡδύνατο νὰ τοὺς φέρῃ ἐμπροστὰ του.

Διωρίσθησαν διοικητικοὶ ἀντιπρόσωποι κατὰ τὴν προσεχῇ ἐν Ἀθῆναις βουλευτικῇ ἐκλογῇ: εἰς μὲν τὸ 1ον τμήμα ὁ Νομάρχης, εἰς τὸ 2ον Στέφανος Παρίσης, 3ον Δημ. Ταμβάκοπουλος, 4ον Εὐθύμιος Μαργέλος, 5ον Γ. Βενθύλος, 6ον Δημ. Ρουσόπουλος, 7ον ὑπουργικοὶ γραμματεῖς, 8ον Στυλ. Κωνσταντινίδης, Καθηγητῆς, 9ον Ἀρ. Σακελαρόπουλος, 10ον Δ. Παρίσης, ὑπουργικοὶ γραμματεῖς.

Ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸ 1ον ὁ Ἀντ. Ἀντωνιάδης, εἰς τὸ 2ον ὁ Γ. Κρέμος, Γυμνασιάρχαι.

Κατὰ τὰς «Νέας Ἰδέας», συνελήφθη τρίς κλέπτων ἐν Παρίσις, ἐν τοῖς καταστήμασι τοῦ Λούβρου Ἕλληνας, ἀνταποκριτὴς τιнос τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων. Ἐπειδὴ οὕτω πως ἐνοχοποιοῦνται πάντες οἱ ἐκ Παρισιῶν ἀνταποκριταὶ τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων, ἐκτὸς βεβαίως τοῦ τῶν προσφιλῶν Νέων Ἰδεῶν, θὰ παρεκαλοῦμεν αὐτάς νὰ δημοσιεύσωσι καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κλεπτομανοῦς Κυρίου, διὰ νὰ ἀρθῇ ἡ σκιά τῆς ὑποψίας, ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἀθώων.

Ὁ Μηδενισμὸς ἐν Μάνδρα. — Ἐν Μάνδρα, χω-

ἐξέτεινε τὰς φιλοφρονητικὰς του διαθέσεις μεχρι καὶ τοῦ νὰ κρατῇ τὸν ἵππον ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ, προφύλαξις πολὺ ἀνωφελὴς ἄλλως τε, ὁ δὲ μαρκήσιος ἀντήλασσε τελευταῖον μειδιάμα μετὰ τὴν νέαν κόρην. Ὁ Μπασελῖνος ἐμαστίγωσε τὸν ἵππον του. Ἡ ἄμαξα ἐκλονίσθη, ὁ δὲ βαρῶνος καὶ ὁ μαρκήσιος ἐφώναζαν μετὰ συγκινητικὴν ὁμοφωνίαν.

— Καλὴ ἀντάμωσι!

Ὁ Φίλιππος μετὰ τρέμουσαν φωνὴν ἀπήντησε δι' ἑνός: Ποτέ! τὸ ὁποῖον εὐτυχῶς ἐχάθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θορύβου τῶν τροχῶν τῆς ἀμάξης. Ὁ συμβολαιογράφος ἐστράφη ἀποτόμως πρὸς τὸν Φίλιππον.

— Ποτέ; ἐπανελάθε, ποτέ! Μήπως ἐχάσατε τὸ μυαλό σας φίλε μου; Καὶ γιατί νὰ μὴ ξανάρθετε εἰς τὸ Μπωλιέ;

Ὁ Φίλιππος ἐρωτώμενος, ἔπαυσε τοῦ νὰ κρατῇ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ, ἀνοίγων τὴν καρδίαν του, ἀφῆκε νὰ ἐκχυθῇ ἐλευθέρως τὸ πικρὸν κύμα τῆς ἀπογοητεύσεώς του. Διατί νὰ ἐπιμένῃ εἰς ἐπιχειρήσιν, ἡ ὁποία μοιραίως ἦτο προωρισμένη, τὸ πᾶν τὸ ἐφανερώανε, ν' ἀποτύχῃ οἰκτρῶς. Προετοίμαζεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του ταπεινώσεις, ἃς δὲν ἤξιζε καὶ λύπας καυστικὰς εἰς τὴν καρδίαν του. Καλλίτερον λοιπὸν ἦτο νὰ παραιτηθῇ πάσης ἐλπίδος ἀμέσως καὶ νὰ κόψῃ τὸ κακὸν εἰς τὴν ρίζαν του, πρὶν κατορθώσῃ νὰ ἐκταθῇ.

— Ἐ! ἀγαπητέ μου, διέκοψεν ὁ Μπασελῖνος εἰρωνικῶς, τί ἐλπίζατε λοιπὸν; Ἡ δύναμις τῆς λύπης σας μετὰ κάνει νὰ υποθέσω ὅτι εἴχατε πολὺ μεγάλας ἀξιώσεις. Μήπως ἐσχέ-

πτεσθε ὅτι ἡ δεσποινὶς Μπωλιέ θὰ σᾶς ἔκανε κόρτε μόλις σᾶς εἶδε, ὅταν καμμιά γριζέττα; Εἰς τὸν κόσμον, ὅπου πρὸ ὀλίγου εἰσῆλθατε, ἀγαπητέ μου, τὰ αἰσθήματα ἐκδηλοῦνται συνήθως μετὰ νεφύδρια ἐξαιρετικῆς ἀδρότητος. Δὲν ὑπάρχουν ἐν αὐτῷ, οὔτε ἐνθουσιασμοὶ πολὺ ὀρμητικοί, οὔτε ἀντιπάθειαι καθαρὰ ἐκπεφρασμέναι. Ὅλα γίνονται μετὰ ἀξιοπρέπειαν καὶ ἐπιφυλακτικότητα. Αἱ ἄνδρες ἐφανατίσθησαν ὑπὲρ ὑμῶν, ὁ μαρκήσιος εἶναι φίλος σας καὶ ὁ βαρῶνος θὰ γείνη παρασκευαστὴς τοῦ χιμεῖου σας. Ἡ μαρκησία ἐπὶ τέλους παρασυνθεῖσα ἀπὸ τὸν γενικὸν ἐνθουσιασμόν, σᾶς προσκαλεῖ νὰ μείνετε ὅτ' οὐ τραπέζι ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν, ὡς νὰ εἰσθε ἔκοσι ἐτῶν φίλος, καὶ παραπονεῖσθε; Ἀλλ' εἰσθε ἄδικος ἐναντίον ὅλου τοῦ κόσμου! Γὰρ νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθειαν ἡ δεσποινὶς Κλαίρη σᾶς ἐδειξεν ὀλίγην ψυχρότητα. Σπουδαῖο πρᾶγμα! Τί ἔπρεπε μόλις σᾶς εἶδε νὰ τρέξῃ νὰ σᾶς φιλήσῃ; Ἀ! σεῖς θέλετε νὰ φθάσετε παραπολὺ γρήγορα ὅτ' οὐ σκοπὸς σας! Χθὲς δὲν ὠνειρεύεσθε ὡς γλυκύτερον πρᾶγμα, εἰμὴ τὴν εὐτυχίαν νὰ τὴν ἴδῃτε, νὰ τὴν πλησιάσετε ὀλίγας στιγμὰς. Ἐμείνατε δύο ὥρας πλησίον της καὶ ἐν τούτοις ἀναστενάζετε καὶ καταρᾶσθε γῆν καὶ οὐρανόν! Καὶ δὲν θέλετε νὰ ξαναπατήσετε τὸ πόδι σας ὅτ' οὐ σπῆτι. Εἰσθε τρελλός! Ἐν πρώτοις δὲν ὑποφέρετε νὰ μὴ ξαναπαῖτε ὅτ' οὐ Μπωλιέ, ἐκτὸς ἂν θέλετε νὰ περάσετε ὡς πολὺ κακοανατεθραμμένος ἄνθρωπος. Καὶ ἔπειτα, μήπως ὑποφέρετε νὰ ἀναγκάσετε τὸν ἑαυτὸν σας νὰ μὴ πᾶρῃ, διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν λατρείαν του εἰς τὴν

ρίω παρὰ τὰ Μέγαρα, ἄγνωστός τις ἐπεχείρησε νὰ τινάξῃ εἰς τὸν ἀέρα διὰ δυνάμιτιδος μίαν οἰκίαν. Εὐτυχῶς ἀπέτυχεν ἡ μηδενιστικὴ ἀπόπειρα.

— Ἀπέναντι τοῦ καφενείου Τσόχα καὶ παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ θεάτρου «Εὐτέρπη» ἤνοιξε νέον ἐστιατόριον ὑπὸ τὸν τίτλον **Ἑλπίς**. Ἐκτὸς τῆς ἐξωτερικῆς αὐτοῦ φιλοκαλίας, ἡ μαγειρικὴ του ἀποτελεῖ πλήρη ἀντίθεσιν πρὸς τὰ πλεῖστα ἐνταῦθα ξενοδοχεῖα διὰ τὸ ὑγιές, εὐχυμον, ποικίλον, εὖωον, διὰ τὸ εὐσυνείδητον τέλος αὐτῆς. Διὸ θερμῶς συνιστῶμεν τὴν **Ἑλπίδα** εἰς τοὺς μεριμνῶντας περὶ τῆς τέρψεως καὶ τῆς ὑγείας συγχρόνως τοῦ στομάχου των.

— Ἐκ τῶν 57 μαθητῶν τῆς ἑκτῆς τάξεως ἐν τῷ Ἀρσακείῳ, τῶν ὁποίων ἔληξαν αἱ ἐπὶ μῆνα διαρκέσαι ἐξετάσεις διὰ τὸ πτυχίον τῆς διδασκαλίας, ἀνεκνήρυχθησαν δέκα καὶ τρεῖς διδασκάλισσαι τρίτης τάξεως τριάκοντα δευτέρας τάξεως, καὶ δεκατέσσαρες πρώτης. Μεταξὺ τῶν τελευταίων τυχοῦσαι καὶ τοῦ λαμπροῦ ἄριστα, καταλέγονται αἱ δεσποινίδες Βιρήνη Νικολαΐδου καὶ Ζηνοβία Χρυσανθοπούλου. Γνωστὸν ὅτι τὸ πρῶτον τελοῦνται αἱ ἐξετάσεις αὗται συμφῶνως τῷ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1881 Β. Διατάγματι, καθ' ὃ προσετίθετο εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων καὶ ἡ ἀσκήσις τῶν υποψηφίων διδασκαλισσῶν ἐν προτύπῳ σχολείῳ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Β' ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Πέμπτη, 20 Ὀκτωβρίου

Ἡ τοῦ ἀξιωματικοῦ Μυρούλη δίκη, ἥς τὸ ἱστορικὸν διηγήθημεν χθὲς ἐν ὀλίγοις, εἶνε πλουσία εἰς νοστιμώτατα ἐπει-

Κλαίρην; Ἀ! φίλε μου εἰσθε εὐτυχῆς διότι ἀγαπᾶτε. Εἰσθε νέος, κλαίετε, ὑποφέρετε, αὐτὰ δὲν εἶνε τίποτε, ὅταν προέρχονται ἀπὸ τὸν ἔρωτα. Καὶ πιστεῦτέ με, ὅχι μόνον δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλ' εἶναι καὶ μία ἐκ τῶν εὐτυχιῶν τοῦ βίου. Αὗται εἶναι αἱ ἰδέαι ἐνὸς γεροσυμβολαιογραφείου, ὅστις ἔμαθε πολλὰ μυστικά τῆς καρδιάς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἤρχισε τὸ στάδιόν του, καὶ ὅστις σήμερον δὲν λυπεῖται διὰ τίποτε ἄλλο....

Ὁ Μπασιλίνος μὲ πρόσωπον ἐρυθρὸν ἐκ συγχιήσεως, μὲ λάμποντας ὀφθαλμούς, θ' ἄφινε χωρὶς ἄλλο νὰ τοῦ διαφύγῃ ἐξομολόγησίς τις, πολύτιμος ν' ἀναγραφῇ, ἀλλὰ τὰ βλέμματά του ἔπесαν ἐπὶ τῆς Σουσάνας, ἡ ὁποία, ἀκούουσα αὐτὸν προσεκτικῶς, ἐξυφύλλιζε τὰ πέταλα θαυμασίου ρόδου, τὸ ὁποῖον τῇ προσέφερεν ὁ μαρκήσιος ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ Μπωλιέ. Ὁ συμβολαιογράφος ἐσταμάτησεν ἀποτόμως καὶ μαστιγῶν δυνατὰ τὸν ἵππον του.

— Ἀκούετέ με, φίλε μου, ἐπιστρέψετε ὅτῃς μυχρησίας. Ἡ δεσποινὶς Κλαίρη προσεχῶς θὰ ὑποστῇ πολλὰς δοκιμασίας καὶ ἡ πρὸς σᾶς θέσις της ἔμπορὲ ν' ἀλλάξῃ ὅλως διόλου, ἔνεκα τῶν γεγονότων. Ἀ! τὴν ὥρην δὲ λέτε πλέον: Ποτέ. Πρόδος κι' αὐτό! Ἀῦριο θὰ λέτε: Πάντοτε. Ἀλλ' ἰδοὺ ποῦ ἐφθάσαμε ὅτ' ὁ Πόντ' Ἀβέσν. Δὲν ἔρχομαι μέσα, διότι ἔχω μίαν σπουδαίαν δουλειὰ ὅτ' ὁ συμβολαιογράφος... Λοιπὸν καλὴ ὁρεξί καὶ κυττάτε ὅλα τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν τριανταφυλλέναν ὄψιν των.

σόδια. Οἱ πάρεδροι τῶν θεσσαλικῶν χωριῶν μὲ τῆς κάπες των, αἱ ὁποῖαι μὲ τὰ ἐπινώτιά των καὶ τὰς ἐρυθράς ταινίας, δι' ὧν περιζώνονται, μᾶς ἐνθυμίζουσι μεσαιωνικοὺς ἱππότες, μᾶς δίδουν καὶ ἐκ τοῦ πλησίου ἰδεᾶν τῆς εὐφυΐας των, περὶ ἧς τόσοι καὶ τόσοι λόγος ἔγινε. Δὲν ἐννοοῦσι τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα αὐτοὶ μόνον των μὲ τὴν γριφώδη ὑπογραφὴν των ἔστειλαν πρὸ καιροῦ εἰς διαφόρους ἀρχὰς καὶ ὅλη των ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ παιδεία συντρίβεται ὡς πλοῖον ὑφ' ἐνὸς σκοπέλου, ἐπὶ μιᾷ πτωχῇ λέξεως, «συνεπλάκησαν.»

Καὶ διὰ νὰ γίνῃ πλήρης ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς καὶ διὰ ν' ἀναπηδῇ ἐκ τῆς ἀντιθέσεως πειστικὴ ἡ γνώμη ὅτι ὁ ἀνὴρ βλακίστερος τῆς γυναικὸς, ἡ περιφημὸς Εὐαγγελιῷ, ἂν καὶ «ἀπολίτιστη καὶ ἀγράμματη», καθὼς λέγει μόνη, μᾶς καταπλήσσει ὅλους διὰ τῆς ὁμιλίας της, ἥτις οἶσι, ρέει, παφλάζει, ὡς ἂν εἶνε ἡ χιλιοστὴ φορὰ ποῦ μιλεῖ ἐνώπιον δικαστηρίου καὶ μᾶς ἱλαρύνει ἐγκατασπείρουσα ἐν αὐτῇ σπινθῆρας τῆς ὄντως γυναικείας εὐφυΐας της.

Καὶ ὡς δείγματα σᾶς παραθέτομεν ὀλίγες ἐκ τῆς καταθέσεώς της *καραμέλες*:

Δικαστής. Ποῦ ἦταν ὁ ἀγαπητικὸς σου;

— Ποιὸν ἀγαπητικόν μου λές;

— Μὲ ἐκείνον ποῦ ἦσουν.

— Ἀμ. τί νὰ κάμω! Καὶ σὺ νᾶχουνα τί θᾶκανες....

Εὐαγγελιῷ. Μοῦ πῆρε λοιπὸν τὰ φουχέκιά μου καὶ τὸ τουφέκι μου.

Πρόεδρος. Καὶ εἶχες καὶ σὺ τουφέκι;

— Ἀμ. δύο νωμάτοι εἴμαστε ἔς τὴν ἐρημίαν καὶ ἤθελες νὰ μὴ εἶχα καὶ τὸ τουφέκι μου;

Πρόεδρος. Καὶ πολεμάγατε μὲ τὰ τουφέκια;

Ὁ Μπασιλίνος σφίγγας τὴν χεῖρα τοῦ Φιλίππου καὶ φιλήσας κομψῶς τοὺς ροδαλοὺς τῆς Σουσάνας δακτύλους, διέτρεξε ταχέως τὴν κυριωτέραν ὁδὸν τοῦ προαστείου καὶ ἐξηφανίσθη ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὴν γωνίαν τῆς μεγάλης πλατείας.

Ὁ Φίλιππος ἀνεστένεξε, ἤνοιξε τὴν μικρὰν τῆς αὐτῆς θύραν καὶ, μὲ κεφαλὴν κεκλιμένην, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὴν ἀδελφὴν του, ἥτις ἐσέβετο τὴν σιωπηλὴν μελαγχολίαν του, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του, τὴν ὁποίαν πρὸ δύο ὥρων, εἶχεν ἀφήσει μὲ καρδίαν πάλλουσαν ἐξ ἐλπίδος καὶ ἔρωτος.

VII

Ἡ ἑπαυλις τῆς Βαρέννης εἶναι μία ἐκ τῶν ὡραιωτέρων φεουδαλικῶν οἰκοδομῶν, αἵτινες ὑπάρχουσιν ἀκόμη εἰς τὴν Γαλλίαν. Κτισθεῖσα ἀπὸ τὸν Ἐνγκεράνδον δ' Ἑστρέλ, ὅστις διεκρίθη εἰς τὸ Μπουβὶν, ἀνασηκῶνων τὸν βασιλέα Φίλιππον-Αὐγούστον μισθόντα τοῦ ἵππου του ἀπὸ φλαμανδὸν τινα λοχιοφόρον, ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ δεχθῇ ὑπὸ τοὺς ὀξυτεροὺς πυργίσκους του, μὲ τὰς ἐκ κατειργασμένου μολύβδου στέγας των, τὸν αὐτοκράτορα Κάρολον τὸν Ε' διευθυνόμενον πρὸς τὸ πολιορκούμενον Νανσύ. Καταστραφεῖσα διὰ βομβαρδισμοῦ ἀπὸ τὸν Τυρραῖνον, ἐν μιᾷ ἐφόδῳ, τὴν ὁποίαν ὁ ἐνδοξος στρατάρχης ἔκαμε κατὰ τῶν αὐτοκρατορικῶν, πρὶν ἀκόμη ἀρχίσῃ τὴν ἀίματην καὶ ἀγρίαν κατὰ τοῦ Παλατινάτου ἐκ-

Εὐαγγελιῶ. Ὅχι, ὅχι δὲν πολεμάγαμε.
Πρόεδρος. Οὔτε μέρα οὔτε νύχτα ;

Καὶ ἡ τελευταία :

Ὁ πρόεδρος στενοχωρηθεὶς, ἐπειδὴ ἡ μάρτυς ἐπέμενε νὰ μὴ ᾖ τίποτε, λέγουσα ὅτι εἶναι «ὅλα γραμμένα» :

— Αὐτὴ εἶναι κακῆς διαθέσεως γυνή.

Εὐαγγελιῶ. Δὲν τὰ ἔξερω ἐγὼ αὐτὰ ᾗ τοῦ μου λὲς τοῦ λόγου σου.

ΕΝ ΤΩ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΩ

Τετάρτη, 19 Ὀκτωβρίου

Αἱ ἐκ τῶν ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως δύο κατηγορουμένων Δαγρὲ καὶ Σμπιλῆ, ὁ μὲν πρῶτος ἠθωώθη, ὁ δὲ δεύτερος κατεδικάσθη εἰς δύο ἐτῶν καὶ ἐνὸς μηνὸς φυλάκισιν.

Παρασκευὴ, 21 Ὀκτωβρίου

Ἐπὶ ἐξήκοντα ὁλόκληρα ἔτη ἔβασκον ἐπὶ τῆς Μερτίτζης μικροῦ λόφου τοῦ χωρίου Μαυραμμάτι, ὅλων τῶν χωρικῶν τὰ πρόβατα, ἀλλ' ὁ κατηγορούμενος Σπύρος Ρετέλας μὴ ἄρεσκόμενος εἰς αὐτὰ τὰ δικαιώματα, δικαιώματα ἡμίσεως καὶ πλέον αἰῶνος, ἠθέλησε νὰ ἐκδιώξῃ δι' ἀπειλῶν τὸν παθόντα Λουκᾶν Πανοῦση ὅπερ καὶ κατῴρθησε τὴν πρῶτην ἡμέραν, καθ' ἣν ἤρχισε ἀνατρέπων τὰ καθεστῶτα, ἀλλ' ὁ παθὼν ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ λόφου εἶχε τὰ μελίσσια του καὶ ἤθε νὰ βόσκη τὰ πρόβατά του ἐπιστατῶν καὶ ἐκεῖνα ἐπανῆλθεν ἐκεῖ πρᾶγμα ὅπερ ἐξώργισε τὴν κατηγορούμενον μέχρι τοῦ νὰ κτυπήσῃ διὰ μαχαιριοῦ καὶ πιστολίου τὸν ἀχρεῖον τὸν τολμήσαντα νὰ ἀντισταθῇ ἐναντίον τῶν ἀπαγορευτικῶν ἀποφάσεών του.

Δι' αὐτὸ δὲ καὶ κατεδικάσθη ὁ φίλος εἰς ἐνὸς μηνὸς φυλάκισιν.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κωνσταντινουπόλεως, 19 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Γαζῆ Μουκτάρ πασᾶς εὐρίσκεται ἤδη παρ' ἡμῖν. Ἀμα ἀφικόμενος ἐνταῦθα κατηνύνηται εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ὁ Σουλτάνος δὲ οὐδόλως ἐδέξατο αὐτόν, ὡς ἀνεμένετο, μετ' ἐκτάκτου τινος εὐπροσηγορίας, ἀλλὰ μᾶλλον μετὰ τινος ψυχρότητος. Ὁ Μουκτάρ πασᾶς κατὰ τὴν ἐν Βιέννῃ διατριβὴν αὐτοῦ ἐν τινι αὐτοῦ διαλέξει ἠρνήθη τὴν ὑπαρξίν Ἀρμενίας, εἰπὼν ὅτι ἐν Τουρκίᾳ οὐχ ὑπάρχει κυρίως Ἀρμενία πρὸς ἐφαρμογὴν μεταρρυθμίσεων, καθότι τὸ μέρος, ὅπερ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρεται, οὐδόλως ὑπὸ Ἀρμενίων μόνοι οἰκεῖται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἄλλων, μάλιστα δὲ Κούρδων. Κατ' ἀνάγκην λοιπόν, συνετέρανεν ὁ Μουκτάρ, πασᾶς αἱ μεταρρυθμίσεις δέον νὰ ὦσι γενικαὶ δι' ἅπαντας τοὺς λαοὺς τῆς αὐτοκρατορίας. Βεβαίως ὁ Μουκτάρ πασᾶς ἄριστα διετύπωσε τὰς ἰδέας τῆς Τουρκίας περὶ τῶν μεταρρυθμίσεων, καὶ αἱ ἰδέαι αὗται ἐξεφράσθησαν καὶ πρὸς αὐτόν τὸν κόμητα Δουφφερν, ὡς ἐν ἡγουμένη μου ἀνταποκρίσει εἶπον. Ὁ κόμης Δουφφερν τότε μὲν τὸ πρᾶγμα ἀντέκρουσεν ἐντόνως, ἠρέσθη δὲ εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐφαρμογῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος γενικῶν μεταρρυθμίσεων. Ὁ Δουφφερν ὅμως οὐδόλως ἠδύνατο νὰ ἀκούῃ τὴν ἄρνησιν τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἀρμενίας, δι' ὃ δυσχερестήθη μαθὼν τὴν διάλεξιν τοῦ Μουκτάρ πασᾶ. Ὅπως λοιπόν ὁ Σουλτάνος, ὃς κάλλιστα σπουδάζει τὰς ἀδυναμίας τῶν δυνάμεων, μὴ δυσχερестήσῃ τοὺς Ἀγγλοὺς μετ' ἐκτάκτων τιμῶν δεχόμενος τὸν ὑπερασπιστὴν τοῦ Κάρς, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ οὐδὲν μέγα προσεπορίσατο τῷ Κράτει, καὶ ἐπειδὴ ὁ Σουλτάνος βούλεται πάποτε τοῖς πᾶσι νὰ εὐαρεστή, μικρὸν δὲ νὰ ἀποκλίνῃ κατὰ τὰς περιστάσεις πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν δύναμιν, ἐδέξατο τὸν Μουκτάρ πασᾶν οὐχὶ μετ'

στρατείαν του, ἡ ἑπαυλὶς τῆς Βαρέννης ἔμενεν ἡρειπωμένη ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ΙΕ' καὶ ΙΣΤ' Λουδοβίκου.

Ἡ ἐπανάστασις δὲν ἔκαμε τίποτε ἐπὶ τῶν ἐρειπίων αὐτῶν. Οἱ πολῖται τοῦ Βεζανσὸν περιωρίσθησαν εἰς τὸ νὰ κόψουν τὰς δενδριστοιχίας τοῦ κήπου διὰ νὰ θερμανθῶσι καὶ νὰ κλέψουν τοὺς ὀγκολίθους, διὰ νὰ κατασκευάσουν τὰς οἰκίας των. Τὸ φρούριον μεταλλευθὲν ὡς λατομεῖον, ἐπρομήθευσε τὸ ὑλικὸν περισσοτέρων τῶν εἰκοσιν οἰκοδομῶν. Σιδηροπώλης τις μάλιστα μετέφερεν ἐκεῖθεν περισσώτερα τῶν τριακοσίων χιλιάδων χιλιογράμμων μολύβδου, προερχομένου ἀπὸ τὰς στέγας καὶ τὰ ἐπώλησεν ἀναιδῶς. Εὔρε τὴν τύχην του.

Οἱ Ἑστρέλ, ἀναχωρήσαντες μετὰ τοῦ κόμητος τῆς Ἀρτεσίας δὲν ἦσαν ἐκεῖ διὰ νὰ ἐμποδίσωσιν αὐτὰς τὰς διαρπαγὰς. Ἐπολέμουν ἐνώπιον τῆς Μαγέντης, μετὰ τὴν ὥραιαν ἐκείνην ἀνδρίαν, ἡ ὁποία ἔδωκεν εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ Φοντενοᾶ, πρὸς τοὺς Οὐσσάρους τοῦ Μπερὲν καὶ τοὺς γρεναδιέρους τοῦ Πισεγροῦ. Αἱ διαπραχθεῖσαι κλοπαὶ εἰς τὰς ὁποίας ὁλόκληρος ἡ πόλις ἐνέειχετο, ἔσωσαν παρᾶξενον ἀποτέλεσμα τοὺς Ἑστρέλ ἀπὸ τῆς καταστροφῆς. Ποτὲ ἡ κοινότης τοῦ Βεζανσὸν δὲν κατῴρθησε νὰ πωλήσῃ τὰς γαίας τῆς Βαρέννης, ὡς ἐθνικὴν περιουσίαν. Κανεὶς δὲν ἐτόλμα ν' ἀγοράσῃ τὴν ἑπαυλιν, ἐκ φόβου πρὸς τὴν ἀσυνειδησίαν τῶν χωρικῶν καὶ τῶν πολιτῶν, συνειθισμένων νὰ λεηλατῶσιν αὐτὸ, ὡς κατακτηθεῖσαν χώραν.

ὑπὸ τὸ Διευθυντήριον οἱ Ἑστρέλ χάρις εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Βαρρᾶ κατῴρθησαν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν Γαλλίαν. Εὔραν τὴν ἰδιοκτησίαν των λεηλατημένην, ἀλλ' ἐλεύθερον, καὶ κατόκησαν εἰς μικρὸν τι περίπτερον θυρωροῦ, εἰς τὸ ὅποιον ἔβαλαν παράθυρα καὶ θύρας. Μετὰ τὰ λείψανα τῆς κληρονομίας των, ἐπιδεδίωξεν διαχειρισθέντα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς αὐτοκρατορίας, ἐσχρημάτισαν καὶ πάλιν περιουσίαν. Καὶ αὐτὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς Παλινορθώσεως ἐπέστρεψαν εἰς Παρισίους, πάλιν πλούσιοι καὶ πάλιν λάμποντες. ὑπὸ τὴν μοναρχίαν τοῦ Ἰουλίου, ὁ τελευταῖος Ἑστρέλ ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα, ἔχουσιν διακοσίων χιλιάδων φράγκων ἔτησίαν πρόσδοτον, τοῦ τραπεζίτου Κλαυδίου Χριστιανοῦ, πρὸ ὀλίγου τιτλοφορηθέντος βαρὼνου, διὰ τὰς ὑπηρεσίας, ἃς προσέφερεν εἰς τὴν πατρίδα ἢ μᾶλλον εἰς τὸν βασιλέα.

Ὁ ἀριστοκράτης ἐτρελλαίνεται διὰ τὰς ἀρχαιότητας. Ἐπανέκτισε μὲ μεγάλα ἐξοδα τὴν ἑπαυλιν τῆς Βαρέννης, ὁποία ὑψοῦτο ἐν τοῖς χρόνοις τῆς ἀκμῆς της. Τὰ ὑψηλὰ τεῖχη στεφανούμενα ἀπὸ τὰ ὀδοντωτὰ ἀνδρᾶ, οἱ ὑπερήφανοι πύργοι μετὰ τοὺς γλυπτὰς ρεύτας των, ὑψώθησαν καὶ πάλιν ὑπεράνω τῶν μεγάλων δένδρων τοῦ κήπου. Ἡ ἐργασία διήρκεσε δέκα ἔτη καὶ ἐκόστισε περιουσίας ὁλοκλήρους.

Ἡ ἐπιπλοῦσις ἔγινε μὲ ἐξαιρετικὴν καλλιαισθησίαν. Ὁ κύριος Ἑστρέλ, προλαμβάνων καὶ αὐτὸν τὸν συρμόν, ἠγόρασε τὰ παλαιὰ κομᾶ τὰ τόσον κομψῶς σκαλισμένα, τὰ κάτωπτερα